

- ▶ Preludi n°1 de "El Clave ben temperat", de J. S. Bach
- ▶ 1r moviment del Concert "La Primavera", de A. Vivaldi
- ▶ 3r moviment del concert per a guitarra i orquestra de A. Vivaldi
- ▶ Preludi del "Te Deum", de M. A. Charpentier
- ▶ "Al·leluia" de l'Oratori El Messies, de G. F. Haendel
- ▶ Suite per a orquestra n°2 en si menor (Bourrées I i II, Minuet i Baldinerie), de J. S. Bach
- ▶ Cànon, de J. Pachelbel
- ▶ Tocata en re menor, de J. S. Bach
- ▶ Fuga n°1 de "El Clave ben temperat", de J. S. Bach
- ▶ Sonata en Re, de M. Albéniz
- ▶ "La Réjouissance" de la suite Música per als Reials Focs Artificials, de G. F. Haendel

Ajuntament de
Salt

Descobrim la música

El Barroc

Audició a càrrec de la Natàlia Nadal
5 de maig de 2005, a les 8 del vespre

En la música, el mot barroc és una denominació introduïda pels volts del 1920 pels musicòlegs alemanys per a designar la producció musical del 1530 a la meitat del s XVIII. Cronològicament hom hi distingeix tres períodes:

- ▶ Barroc primitiu (1580-1630). La melodia es fa preponderant, originant l'anomenada monodia acompanyada. Neix l'òpera primitiva i l'oratori.
- ▶ Barroc ple (1630-80). Es cultiva la suite, altres modalitats d'òpera amb predomini del bel canto i les Passions
- ▶ Barroc tardà (1680-1750). Es desenvolupa la sonata i el concert com a esbossos d'unitat formal.

Al llarg de tot el període barroc l'expressió preval sobre la forma, s'afavoreix el dramatismes del text i l'exteriorització dels sentiments, s'intensifica el dinamisme del moviment musical i l'oposició entre un solista o més i el cor, i entre les masses sonores entre elles. Són distintius del barroc la riquesa d'ornamentació, la tendència a les variacions vocals i instrumentals. En el camp dels instruments de corda els compositors més importants són Corelli, Albinoni i Vivaldi; en el dels instruments de teclat, Froberger, Frescobaldi, els Couperin, Buxtehude, els Scarlatti, Bach, etc; en els de l'òpera i l'oratori, Monteverdi, A. Scarlatti, Händel, etc.

Als Països Catalans, el barroc musical té un caire exclusivament religiós, la falta de cort dificulta el floriment d'una música profana. L'abadia de Montserrat fou un centre de formació musical obert als corrents europeus, especialment als italians i als francesos. Antoni Soler (1729-83) és la personalitat més important de la música catalana del XVIII.

Bibliografia

- ▶ Camino, Francisco. Barroco : historia, compositores, obras, formas musicales, discografía e interpretes de la música barroca. Ollero & Ramos, 2002. 78(09) CAM
- ▶ Goldberg : early music magazine. Goldberg, 1997- (revista)

Discografia

- ▶ Babies 5 : contribuye al desarrollo de tu hijo a través del Barroco . Sony Music Entertainment, 2000
- ▶ Camerata Catalana XVIII. ¡Sopla, zéfiro blando! : cantatas del S. XVIII. Columna Música, 2000
- ▶ Capella de Ministrers. Capella de Ministrers : 10 años. EGT, 1998
- ▶ Charpentier, Marc-Antoine. Te Deum ; Messe de minuit de Noel. EMI Records, 2001
- ▶ Mapa Harmónico. Barroc català del S. XVIII. Columna Música, 1999
- ▶ Mozart, Wolfgang Amadeus. Eine Kleine Nachtmusik : Serenade in G, K. 525 ; Adagio and Fugue in C minor, KV 546 ; Wolfgang Amadeus Mozart ; Johann Pachelbel. Canon and Gigue ; Leopold Mozart ; Academy of St. Martin in the Fields. Philips, 1987
- ▶ Pachelbel, Johann. Canon y The Fairy Queen / Pachelbel ; Purcell ; Albinoni. Dido & Aeneas ; Telemann ; Gluck . The Decca Record, 1989
- ▶ Música antiga de Girona : composicions del barroc. Girona, 2004

També podeu trobar

- ▶ 19 compactes de J.S. Bach
- ▶ 7 compactes de A. Vivaldi
- ▶ 6 compactes de G.F. Haendel
- ▶ 2 compactes de Antoni Soler